

Tühhi jut, tühhi lorri, tühhi assi, tühhi kõik.

Kes teada tahhab, mis mees ma ollen, sellele ütlen ma kohhe, et ma Bahhekulla koolmeister ollen. Et ma kül oma tarkuse ja teadmise polest ülle kõige kōli ollen pantud, siiski igga päw teisi leian, kes targemad on kui miina, ja nendest püan ma jälle ikka õppida. Tuhtus sedda wisi mõne nāddala eest, et mõnda õiete uut asja sain õppida, noh, et ma siis koolmeister ollen, tahhan ma sedda ka teistele õppetuseks anda. Liig-targad ehk wahhest tahhawad meie õppetusi anda, mis meiesuggune ei usalda mõista; sellepārrast wõtsin miina süddant ja julgust nõnda laulu laulda, kudda ta nokka tulli.

Kui ma asja täielikkust tahhan tähhenda, siis pean ka esimesest otsast pealeakkama. Süggise pole ea nabri-rahwa abbi mulle wāgga tarwis lāks ja wõtsin siis kätte ja panin alli aljade wahhele, mõne wilja-uwwa kotti ja kufrust noppisin ka rahhakop-

pikaid tasku, — kalla olli tarwis rannast tua. Sedda jo iggaüks omas meles ārra wõib arwata, et kauni koormaga ühhes päwas Mustwette ei wõind jõuda. Waskjalla kõrtsi jain omajale. Wana kõrtsi Andres on mo wana kaim ja tutaw ja mees miino mele pär-rast, agga sest on ta kõlbamata inimene, et ta õppetust koggoni wasta ei wõtta. Korda kaks ma igga aasta sedda teed kāin ja igga kord ma allikest Waskjalla rehhe alla ollen ajand; agga ikka ütlesin: se olgo wimine kord. Mis ma Andresele õppetasin ehk mis ma temale selletasin, sedda kulis ta linkkõr-waga, ja kui mo meel siis õiete eaks akkas miinema, siis ta weider pole pilkamisega üt-les: tühhi jut, — teine kord jälle: tühhi lorri, ja tühhi assi, ja tühhi kõik. Kas nisuggune kõne koolmeistri meelt ei pea pahhandama? Mõnigikord ollin jo ilma Jumalaga-jātmi-seta ārra sõitnud ja tānawu tahtsin suisa ja lausa mõda sõita; agga allikeine jo kaugelt akkas irnuma ja Andres pistis pea ukse wah-helt wälja ja tundis mind ārra ja terretas, ja mis siis enān olli parrata — allike kip-pus parremat kāt rehhe alla ja waner lāks alli järrele ja wõttis koolmeistri kasa. Kot olli lõksus. Agga sedda tahhan jo ette ütelda, se kord ma ei kahatsend mitte juhtust.

Kõrtsis olli weel üks teine te-kāija, muido õiete meie ma mees; agga lust olli